

Köszönöm TGM!

2012 augusztus 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A csönd rendkívül beszédes tud lenni. Most például arról beszél, hogy Sólyom Lászlónak vélhetőleg igaza van, amikor az országban eluralkodó tanácstalanságról, elbizonytalanodásról beszél.

Hálás vagyok Tamás Gáspár Miklósnak. Szombat óta figyelem, mit m?vel a balos sajtó nagy része Sólyom László

aznapi aszófi beszédével, hogyan megy ritkábban a félreértelmezett „átállt”, gyakrabban az egyértelmű utálkozás, amiért a volt elnök nem sorolt be rögtön mondjuk alternatív utódja mögé diktatúrázni kicsit, építeni az ellenállást, s „csupán” a megel?z? éveket sem megszépítve adta metsz? kritikáját a mostani helyzetr?!

Méltánytalannak érezve a Sólyomra zúduló hörgést, gondoltam rá, hogy megírom: ugyan miért kell Orbán-szekértolózni valakit, aki sosem volt az, miért kell gyilkolászni a volt elnök karakterét? Mert van neki karaktere, sajátja - nyilván azért, persze.

Aztán nem írtam. F?leg a kontextus miatt nem. Mert mi van abban, ha a „kormányközeli Heti Válasz” felületén megjelenik egy kis balosgyalázás? Még ha jogos is - teljesen kiszámítható, tökéletesen értelmezhető a honi politikai iszapbirkózás tökéletesen értelmetlen keretein belül, Sólyomra meg csak még inkább rászárad az egyre fröcsög? iszap, ami pedig aligha mutat jól a világos, nyári zakón.

Erre ma olvasom TGM cikkét, aki a hvg.hu felületén rakott rendet Sólyom-ügyben. A saját háza táján söpört, nagyon helyesen, amiben legalább benne van a remény, hogy talán egyesek még a baloldalon is megértik, amit írt. Az ugyanis még Gréczy Zsolt vitathatatlan tehetségével is nehezen lenne megoldható, hogy TGM-et egyszer?en orbánista jobbosnak min?sítsék.

Hanem ha már saját portán söprögetés: van a TGM-cikkben egy mondat a jobboldalról.

„A jobboldal - pontosabban a kormányoldal - meg hallgat.”

Mi tagadás, ezzel is nehéz lenne vitatkozni (tisztelet a kivételnek). A hallgatás persze még mindig jobb, mint a gyalázkodás: a jobber fórumokon legfeljebb komment-szintig jutottak azok a szintén méltánytalan bőffenések, amelyek szerint „savanyú neki a sz?l?, nem választották újra Orbánék, oszt most bosszút áll”. Ez tehát a jó a hallgatásban. Más nem nagyon. F?leg, hogy bizony a csönd is rendkívül beszédes tud lenni. Most például arról beszél, hogy a volt elnöknek vélhetőleg igaza van, amikor az országban eluralkodó tanácsstalanságról, elbizonytalanodásról beszél. A hallgatás azt húzza alá, hogy a kemény, ám tárgyilagos kormánykritikára nincs érdemi válasz, amely bemutatná: Sólyom László téved.

„A magyar alkotmány, majd a helyébe lép? Alaptörvény elvesztette szilárdságát, feltétlen érvényét. Elveit állandó, napi érdek? módosítások rombolják. Nyilvánvalóan alkotmányellenes szabályokat vesznek fel az alkotmányba

azért, hogy ne lehessen megtámadni őket. Elfordult, hogy rögtön az után, hogy az Alkotmánybíróság alkotmányellenesnek nyilvánított egy törvényt, azt az alkotmány részévé tették. Ezzel kibékíthetetlen belső ellentmondásokkal terhelik meg az alaptörvényt."

Egyértelmű, kemény szavak. Az alkotmánybíróság volt elnökét?!. Mondani kellene rájuk valamit.

Amikor egyes jobboldali véleményformálók között is legfeljebb azon megy a vita négy szemközt, hogy a beszéd 90 vagy 95 százaléka értenek-e egyet (nem reprezentatív, saját felmérésem), az mindenesetre mutatja, mi lehet a hallgatás mögött: megvédeni például jó szívet nem lehet a fenti eljárást, de az sem lenne jó érzés, ha nyilvánosan kellene igazat adni a kritika megfogalmazójának.

Hát akkor fej a homokba, kényelmesebb így. Csak sajnós veszélyes taktika. Sokkal jobb lenne inkább beszélni, vitatkozni a megfogalmazott tételekről - ebben például nem értek egyet TGM-mel, aki szerint érthető, világos volt a beszéd, úgyhogy nincs is mit elemezni rajta.

Hogyan lenne! Egy sor kérdést vetnek fel a megfogalmazott mondatok. Az elzáró regisztráció ötlete alaptörvényellenes? Miért? Én például nem vagyok alkotmányjogász, Sólyom László meg az: igazán kifejtethető bűvekben is. Aztán ott a kijelentés: az eddigi magyar eredmények elérhetőek lettek volna alkotmányosan kifogástalan úton is. Valóban? Hogyan? Aztán: tényleg nincs lényegi különbség a jelenlegi román alkotmányellenességek és a magyar döntések között?

És sorjázna még a kérdések, a lehetséges vitapontok, hiszen a beszédben egyértelmű állítások vannak, nem elkenetős, helyezkedős protokoll-mondatok.

A beszédben, amely éppen hogy jó példát szolgáltat arra: az értelmes kritika nem egyenlő az „áruhással”, attól senki nem lesz sem libsi, sem balos, hogy józanul próbál elemezni egy helyzetet, amelyben vagyunk. Legfeljebb a trollok számára lesz az.

Ez az ország viszont - talán ebben rajtuk kívül mindenki egyetért - nem lehet a trolloké.

hetivalasz.hu - Stumpf András

Ajánló

